

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615209080
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5615209080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobkyne K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., S. V. XXX/X, právne zastúpená: AD Dlhopolec s.r.o., so sídlom Námestie SNP 27, Zvolen, IČO: 36 867 306, proti žalovanému M. R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., R. ulica XXX/X, právne zastúpený: JUDr. PaedDr. Róbert Monsberger Kozák, advokátom, U. XX, N. Y., o vydanie veci, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 6C/337/2015-210, zo dňa 27. septembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného vydať žalobkyni osobné motorové vozidlo zn. BMW 530XD ev. č. ZV 235DE, VIN: WDANM71060CP18746, farba strieborná metalíza svetlá, spolu s kľúčmi od motorového vozidla. Žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnej výške. Vychádzal zo zistenia, že pôvodným vlastníkom predmetného motorového vozidla bola spoločnosť BROKERNET, s.r.o. (v tom čase malo ev. č. BA BNET2). V mene tejto obchodnej spoločnosti na základe plnomocenstva zo dňa 07.07.2011 ohľadne daného motorového vozidla bol oprávnený konať Ing. U. F., PhD., ktorý bol v priateľskom vzťahu so stranami konania, najmä so žalovaným, od ktorého kúpil v T. chatu. Žalobkyňa a žalovaný žili pred uzavretím manželstva dlhšiu dobu v spoločnej domácnosti v T., pričom zo vzťahu ešte pred uzavretím manželstva 25.11.2011 sa narodil syn. Žalobkyňa so žalovaným viedli spoločnú domácnosť a mali spoločný účet, ktorý bol otvorený na meno žalovaného vo U., na ktorý obe strany prispievali finančnými prostriedkami v rámci svojich možností. K uzavretiu kúpnej zmluvy musela predchádzať dohoda o osobe kupujúceho. Záver, že žalobkyňa a žalovaný sa dohodli s Ing. F. na tom, že motorové vozidlo kúpi žalobkyňa, potvrdzujú všetky oficiálne listinné dôkazy, t.j. kúpna zmluva z 15.10.2012, technický preukaz motorového vozidla, faktúra, ktorou žalobkyni bola vyfakturovaná dohodnutá kúpna cena 9500 eur, ako majiteľka a aj držiteľka motorového vozidla vo všetkých dokladoch bola po celú dobu vedená iba žalobkyňa. Žalovaný preukazoval nadobudnutie vlastníckeho práva iba kúpnu zmluvou, obsah ktorej je úplne totožný so zmluvou založenou v účtovnej evidencii predávajúceho až na to, že ako kupujúci bol v tejto zmluve označený žalovaný. Existenciu tejto druhej kúpnej zmluvy však žalovaný neodôvodnil a tento rozpor nevysvetlil ani svedok Ing. F.. Tvrdil, že so žalobkyňou vôbec nerokoval a všetko ohľadne predaja motorového vozidla dojednával iba so žalovaným, ale z listinných dôkazov nesporne vyplýva, že to bol práve tento svedok, kto pre potreby polície oznamoval zmenu majiteľa motorového vozidla a ako nového držiteľa označil žalobkyňu. Preto uveril žalobkyni, že spolu so žalovaným rokovali so svedkom U. F. o predaji motorového vozidla a bolo dohodnuté, že motorové vozidlo kupuje žalobkyňa v čase, keď so žalovaným viedli síce spoločnú domácnosť, ale neboli manželia.

Žalobkyňa i logicky vysvetlila dôvod, pre ktorý na kúpnej zmluve, kde je uvedená ako kupujúca, sa nachádza podpis žalovaného. V tom čase bola na materskej dovolenke so synom, ktorý mal necelých 11 mesiacov. Motorové vozidlo sa nachádzalo v Bratislave a bolo prirodzené, že na ohliadku vozidla vycestoval do Bratislavy žalovaný bez žalobkyne. Z výpovede žalovaného vyplýva, že išiel do Bratislavy len pozrieť motorové vozidlo, v akom technickom stave sa nachádza. Zrejme sa jednalo v dobrom technickom stave, keď žalovaný hneď v ten istý deň aj uzatvoril v mene žalobkyne dohodu o kúpe motorového vozidla a toto i prevzal. Preto je zrejme, že žalovaný pri podpisovaní zmluvy konal ako zástupca žalobkyne a v jej mene aj prevzal motorové vozidlo. Táto vozidlo ďalej užívala a ako majiteľka vozidla bola uvedená v poisťovnej zmluve o zákonomnom poistení motorového vozidla. V čase spoločnej domácnosti poistné bolo uhrádzané z ich spoločného účtu a po rozchode za rok 2015 poistnú sumu uhradila žalobkyňa. Žalobkyňa vysvetlila dôvod, pre ktorý umožnila žalovanému dňa 17.01.2015 použiť motorové vozidlo na cestu z T. do T., avšak následne žalovaný jej vozidlo nevydal napriek tomu, že ho opakovane ústne vyzvala, čo žalovaný nespochybnil. Sám uviedol, že bol ochotný sa dohodnúť aj o motorovom vozidle, čo však podmieňoval uzavretím dohody ohľadne syna a ich spoločného života. V čase, keď mal žalovaný k dispozícii motorové vozidlo, nevykonával potrebné úkony na vykonanie technickej kontroly, v dôsledku čoho v súčasnom období nie je možné motorové vozidlo prevádzkovať na pozemných komunikáciách. Z dokazovania mal preukázané, že vlastníčkou motorového vozidla je žalobkyňa a toto má v držbe žalovaný, ktorý ho odmietol žalobkyňi vydať.

2. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v konaní mala plný úspech žalobkyňa.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že nadobudla vlastníctvo k motorovému vozidlu kúpou v zmysle ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, podstatnými náležitosťami tejto kúpnej zmluvy je určenie zmluvných strán, vymedzenie predmetu kúpy a záväzok predávajúceho dodať predmet kúpnej zmluvy kupujúcemu a previesť na neho vlastnícke právo, ako aj kúpna cena a záväzok kupujúceho ju zaplatiť. Ak fyzické (resp. právnické) osoby sa nedohodnú na týchto náležitostiach, nemožno hovoriť o uzavretí kúpnej zmluvy. Žalobkyňa tvrdila, že na kúpnej cene sa s pánom F. dohodli v T., pričom z výpovede svedka F. vyplýva, že ohľadom podstatných náležitostí kúpnej zmluvy týkajúce sa prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, rokoval výlučne so žalovaným. Odvodzovala svoje vlastníctvo od kúpnej zmluvy s podpisom žalovaného, no nikde v celom konaní okolnosti uzavretia dohody o jej podstatných náležitostiach s predávajúcim nepreukázala. Bol to práve on, ktorý ako kupujúci uzavrel vo svojom mene a na svoj účet s predávajúcim kúpnu zmluvu. Ak je uzavretých viacero kúpnych zmlúv s rovnakým predmetom kúpnej zmluvy s rovnakým predávajúcim a rovnakým dátumom uzavretia, nie je zrejme, z ktorej žalobkyňa odvodzuje svoje ňou tvrdené vlastnícke právo a takisto v zmysle všeobecnej zásady „nemo plus iuris ad alium trasfere potest quam yipse habet“ nie je zrejme, či vôbec žalobkyňa vzhľadom na rovnaký deň uzavretia kúpnej zmluvy (v jednom prípade kúpna zmluva na meno žalobkyne ako kupujúcej, avšak podpísanej žalovaným a v druhom prípade na meno žalovaného ako kupujúceho, ktorých existencia nebola v konaní vyvrátená a ďalšia, o ktorej žalobkyňa tvrdí, že ju podpísala doma) nadobudla nejaké vlastnícke právo k motorovému vozidlu. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že jednu kúpnu zmluvu podpísala doma, z toho vyplýva, že k uzavretiu tejto kúpnej zmluvy došlo v čase, keď už boli obidve v súdnom konaní predložené kúpne zmluvy uzavreté a došlo k odovzdaniu a prevzatíu predmetu kúpy. Minimálne na základe tejto kúpnej zmluvy už žalobkyňa nemohla nadobudnúť ňou tvrdené vlastnícke právo k motorovému vozidlu. Existencia dvoch kúpnych zmlúv na meno žalobkyne a druhá na meno žalovaného s jeho podpisom bola v konaní vysvetlená tak svedkom Ing. U. F., ako aj žalovaným a žalobkyňou nebol spochybnený. Prepis motorového vozidla na žalobkyňu bol výlučne z dôvodu, že žalovaný mal v tom čase trvalý pobyt v Írskej republike. Žalovaný uhradil kúpnu cenu zo svojho účtu, platil zákonné poistenie za roky 2012, 2013 a 2014. Nakoľko žalobkyňa s ním žila v spoločnej domácnosti niekoľko rokov predtým, ako došlo ku kúpe, musela vedieť, že chce kúpiť motorové vozidlo pre seba, ale pre účely registrácie na príslušnom dopravnom inšpektoráte bude ako vlastníka a držiteľa vozidla zapísaná žalobkyňa. Aby vôbec došlo k platnému a perfektnému právnomu úkonu, musí tu byť prejav vôle, ktorej náležitosťou je, aby naň boli viazané právne následky, ktorými sú vznik, zmena alebo zánik práv či povinností. Vôľa a jej prejav navonok predstavuje konštitutívny základ každého právneho úkonu. Bez vonkajšieho prejavu vôle konajúceho subjektu niet právneho úkonu a právny úkon jednoducho neexistuje. Žalobkyňa nepreukázala, že by jej vôľa smerovala k uzavretiu kúpnej zmluvy s obchodnou spoločnosťou BROKERNET, s.r.o. ako predávajúcim, na základe ktorej by nadobudla vlastníctvo k motorovému vozidlu. Ani jej prípadný súhlas, aby žalovaný kúpil motorové vozidlo v jej mene a do jej vlastníctva nemožno považovať za právny úkon majúci za následok byť spôsobilým účastníkom kúpnej zmluvy. Podstatnou zložkou kúpnej zmluvy je dohoda o predmete kúpy a kúpnej cene, avšak

žalobkyňa nepreukázala, že by sa o týchto podstatných náležitostiach s predávajúcou dohodla a tak prejavila skutočnú vôľu k uzavretiu kúpnej zmluvy a nadobudnutiu vlastníckeho práva. Nepreukázala, že by žalovaného splnomocnila na konanie a zastupovanie pri uzatváraní kúpnej zmluvy. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie.

4. Žalobkyňa s odvolaním žalovaného nesúhlasí a nepovažuje ho za dôvodné. Je presvedčená, že súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je koherentný. Súd sa prednostne vyporiadal s otázkou, kto je vlastníkom predmetného vozidla a jej pozícia pri dokazovaní rozhodujúcich skutočností bola podstatne sťažená, nakoľko so žalovaným žila pôvodne v spoločnej domácnosti najskôr ako druh a družka a neskôr ako manželka, ktoré manželské spolužitie trvalo veľmi krátko a spoločnú domácnosť opustila neplánovane (náhle), kedy rôzne doklady jej patriace súvisiace s nadobudnutím motorového vozidla zostali v dispozícii žalovaného. Svoje vlastníctvo preukazovala listinnými dôkazmi ako kúpnu zmluvou a faktúrou vystavenou na kúpnu cenu na jej meno, osvedčením o evidencii motorového vozidla, v ktorom je zapísaná ako vlastníka a držiteľ vozidla, výpisu z evidencie motorových vozidiel, v ktorej je rovnako vedená ako vlastníka a držiteľ, od zmluvy o povinnom zmluvnom poistení a v neposlednom rade od množstva ostatnej dokumentácie, ktorá so zmenou vlastníka motorového vozidla súvisí. Vyplýva to aj z jej konania, keď sa aktívne o vozidlo zaujímala, zaujímala sa o technickú emisnú kontrolu, platí povinné zmluvné poistenie a po využití mimosúdnych možností sa jeho vydania domáha súdnou cestou. Nevlastník sa takto celkom zrejme nespráva. Žalovaný preukazuje svoje vlastnícke právo kúpnu zmluvou, ktorá je prakticky totožná s jej kúpnu zmluvou, ktorá mala byť uzatvorená v rovnaký deň. Táto zmluva je neplatná, z ktorej nikdy nedošlo k vzájomnému plneniu, a teda ani k prevodu vlastníctva na žalovaného. Spoločnosť BROKERNET, s.r.o. (predávajúci) uvedenú zmluvu nevedie vo svojej evidencii, neúčtovala o nej a na základe predmetnej zmluvy nevystavila na meno žalovaného faktúru z titulu kúpnej ceny. Predmetná zmluva nebola ani podkladom pre zápis zmeny vlastníka v evidencii motorových vozidiel. Žalovaný v roku 2015 nezaplatil za motorové vozidlo povinné zmluvné poistenie, pričom do roku 2014 používali spoločne jeden účet, čo žalovaný i potvrdil. Sám žalovaný uviedol, že motorové vozidlo neužíva, nezaujíma sa o povinné technické kontroly vozidla. To, že sa v spise nachádzajú dve prakticky totožné kúpne zmluvy naznačuje nepoctivé a nečestné správanie sa jednej strany sporu. Jej tvrdenia a dôkazy preukazujúce jej vlastnícke právo sú presvedčivejšie, najmä s ohľadom na ich vzájomnú súvislosť. Existenciu druhej spornej kúpnej zmluvy si subjektívne vysvetľuje len tým, že žalovaný a svedok Ing. U. F. sú dlhoročnými susedmi so spoločnými obchodnými aktivitami, čo obaja potvrdili. Pokiaľ žalovaný poukazuje na nedostatok jej vôle motorové vozidlo kúpiť, tak uvedené sa vzťahuje skôr na žalovaného. Súhlasí, že kúpna cena a povinné zmluvné poistenie za roky 2012 až 2014 boli uhradené z účtu žalovaného, avšak z dôvodu, že do roku 2014 používali spoločne jeden účet. Povinné zmluvné poistenie za rok 2015 však už zaplatila sama. Uvedené sa nestalo náhodou, nakoľko žalovaný je vlastníkom aj niekoľkých ďalších motorových vozidiel, na ktoré zmluvné poistenie platí. V prípade sporného motorového vozidla ho nezaplatil z dôvodu, že jeho vlastníkom nie je a ani ním byť sa necítil. Jej vlastnícke právo nemôže byť spochybnené ani tým, že za ňu kúpnu zmluvu podpísal žalovaný. V rozhodnej dobe bola na materskej dovolenke a so žalovaným žili spoločne v jednej domácnosti, čo túto skutočnosť v dostatočnej miere vysvetľuje, preto navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. V replike žalovaný uviedol, že žalobkyňa nepredložila dôkaz, z ktorého by bolo nadovšetku pochybnosť odôvodnené jej legitímne vlastnícke právo k motorovému vozidlu a nespochybňuje, že táto bola v evidencii vozidiel uvedená ako vlastníčka a držiteľ, avšak obsah týchto skutočností nespôsobujú vznik vlastníckeho práva žalobkyne. Jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, pre ktoré bola žalobkyňa zapísaná v osvedčení o evidencii motorového vozidla. Sama uviedla, že bola na materskej dovolenke, a teda sa nemohla dohodnúť o podstatných náležitostiach kúpnej zmluvy s predávajúcim, a preto ani nemôže vedieť, ako sa predávajúci so žalovaným dohodli na určení zmluvných strán. Nepreukázala, že sa s predávajúcim dohodla na tom, že kúpnu zmluvou sa vlastnícke právo k vozidlu prevádza na ňu, pričom poznamenala, že existujú dve kúpne zmluvy. Tvrdenie žalobkyne, že jej vlastnícke právo je pravdepodobnejšie nemôže byť dôvodom, pre ktorý súd určí ako vlastníka motorového vozidla. Na žalobkyňu spočíva dôkazné bremeno preukázať existenciu nadobúdacieho vlastníckeho titulu, resp. skutočností spôsobilé založiť takýto nadobúdací titul. V konaní náležite vysvetlil, prečo neužíva motorové vozidlo. K výkonu práv vlastníka síce patrí okrem iného aj vec užívať, ale nie je to povinnosť vlastníka, aby ju skutočne užíval. Vlastník veci je povinný sa zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv, takže ak žalobkyňa uvádza, že predmetné motorové vozidlo neužíva žalovaný, tak takéto tvrdenie je v tejto právnej veci irelevantné.

Žalobkyňa nemôže odvodzovať vlastnícke právo, že sa neskôr správala ako vlastník napríklad tým, že platila zákonné poistenie. Samotná žalobkyňa potvrdila existenciu dvoch kúpnych zmlúv s rovnakým predávajúcim, rovnakým predmetom plnenia, avšak s rozdielnymi kupujúcimi. Ak je teda viacero takýchto kúpnych zmlúv, nie je zrejmé, z ktorej si žalobkyňa odvodzuje svoje ňou tvrdené vlastnícke právo. Nikde nepreukázala, že by sa o ďalších podstatných náležitostiach kúpnej zmluvy (predmet kúpy, kúpna cena) s predávajúcim dohodla a tak prejavila skutočnú vôľu k nadobudnutiu vlastníctva k motorovému vozidlu. Nepreukázala, že by žalovaného splnomocnila na konanie a zastupovanie pri uzatváraní kúpnej zmluvy. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaný do konania nedoložil včas kúpnu zmluvu, no je zaujímavosťou, že vo svojom návrhu a až do času, pokiaľ žalovaný nepredložil kúpnu zmluvu znejúcu na jeho meno a ním podpísanú, vôbec na kúpne zmluvy nepoukázala a vznik jej vlastníckeho práva odvodzovala od iných právne irelevantných skutočností. Aj žalobkyňa bola dlhoročnou susedou svedka Ing. U. F., PhD. a jej vlastnícke právo spochybnil práve vtedy, keď predložil súdu prvej inštancie kúpnu zmluvu znejúcu na jeho meno a ním podpísanú s tvrdením, že on je vlastník a nie žalobkyňa. Žalobkyňa nikde a nikdy nevysvetlila, prečo je kúpna zmluva podpísaná žalovaným. Preto má za to, že nebolo hodnoverne preukázané, že žalobkyňa je vlastníčka motorového vozidla. Žalobkyňa vo svojej výpovedi viackrát uviedla, že auto kupovali spolu so žalovaným, resp. že kúpna cena auta bola hradená tak z finančných prostriedkov žalobkyne ako aj žalovaného. Po náhlom opustení domácnosti žalovaný žalobkyňu nebránil v prístupe k predmetnému motorovému vozidlu. Je teda na zvážení, či vôbec zadržíava predmetné motorové vozidlo neprávom.

6. V duplike žalobkyňa uviedla, že súd o predmete sporu rozhodol zákonným spôsobom podľa pravidiel upravujúcich civilný proces. Dôkazy hodnotil v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP. Nerozumie, čo má žalovaný na mysli tým, že podľa jeho názoru vlastnícke právo nepreukázala nadovšetku pochybnosť. Trvá na tom, že vlastnícke právo preukázala dostatočným spôsobom, na druhej strane žalovaný vlastnícke právo k motorovému vozidlu nepreukázal. Ak žalovaný produkoval dôkazy spochybňujúce jej vlastnícke právo, z ktorých súd pri rozhodovaní nevychádzal a neprijal ich, neznamená to, že jej vlastnícke právo nie je možné v postačujúcom rozsahu preukázať. Vo zvyšku sa pridrižiava vyjadrení uvedených v podanom odvolaní.

7. Žalovaný sa k duplike žalobkyne vyjadril, pričom poukázal na ustanovenia § 588, § 132 a § 133 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých k nadobudnutiu vlastníckeho práva k hnutelnej veci predchádzajú dve fázy, a to je titul nadobudnutia, ktorým je platne uzavretá kúpna zmluva a prevzatie hnutelnej veci kupujúcim. V prípade reivindikačnej žaloby žalobca, ktorý sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva musí preukázať okrem iného aj to, na základe akého právneho dôvodu nadobudol vlastnícke právo k danej veci. Žalobkyňa v celom súdnom konaní takýto titul, t.j. perfektnú kúpnu zmluvu, na základe ktorej by bolo zrejmé, že je nepochybnou vlastníčkou motorového vozidla nepredložila. Žalovaný však takúto perfektnú kúpnu zmluvu v súdnom konaní predložil. Iné dôkazy ani predložiť nemohol a nemusel, nakoľko podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť okrem iných aj kúpnu zmluvou. Nakoľko ide o hnutelnú vec, nie je už potrebná ingerencia tretích osôb, aby došlo k účinnému prevodu vlastníctva hnutelnej veci. Subjektívny pocit vlastníctva žalobkyne, ktoré determinovalo neskoršie jej správanie nezakladá vlastnícke právo k vozidlu.

8. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle ust. § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

10. To, že žalobkyňa mala vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu na predmetné motorové vozidlo vyplýva z jej výpovede, keď sa vyjadrila, že v čase kúpi so žalovaným žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka, bola na materskej dovolenke so spoločným maloletým synom. Žalovaný v tom čase užíval iné vozidlo a sporné vozidlo malo byť pre jej potreby, ktoré i následne ona užívala (čo ani žalovaný nerozporoval) a žalovaný iba sporadicky. Náležite odôvodnila, prečo sprostredkovanie kúpi vozidla dojednával žalovaný (žili ako druh a družka, dôverovala mu a starala sa o maloleté dieťa, z ktorého dôvodu nemohla vycestovať do Bratislavy). Kúpna cena bola uhradená z ich spoločného účtu, ktorý síce znel na meno žalovaného, ale spoločne ho užívali a táto skutočnosť tiež nebola vo veci sporná. Všetky doklady týkajúce sa predmetného motorového vozidla znejú na jej meno (okrem podpisu na kúpnej zmluve). To, že žalobkyňa mala vôľu kúpiť vozidlo nevyvracia ani svedecká výpoveď Ing. F. o tom, že o kúpnej zmluve rokoval iba so žalovaným, keď žalobkyňa splnomocnila žalovaného, aby zjednal kúpnu zmluvu v jej mene a následne aj všetky doklady boli vystavené na jej meno a sám svedok potvrdil, že vozidlo odhlasoval na meno žalobkyne. Vôľu kúpiť sporné vozidlo prejavila aj následne, keď žiadosť o zapísanie vozidla do evidencie z 17.10.2012, čestné prehlásenie o strane papierového osvedčenia o evidencii adresované Okresnému riaditeľstvu PZ, ODI Liptovský Mikuláš už podpísala sama (ihneď po uzavretí kúpnej zmluvy a odhlásení vozidla predávajúcim na jej meno), ako aj žiadosť o vykonanie zmeny jej priezviska z 1.10.2014, keď uzavrela manželstvo so žalovaným. U predávajúceho sa vedú všetky doklady, že vozidlo zakúpila žalobkyňa, rovnako faktúra bola vystavená na jej meno. Od samého začiatku je vozidlo evidované na žalobkyňu ako držiteľku a aj vlastníčku. Následne sa žalobkyňa aj správala (na rozdiel od žalovaného) ako vlastníčka vozidla, keď napriek tomu, že vozidlo má v držbe žalovaný, uhradza zákonné zmluvné poistenie. Na vozidle nie je vykonaná STK, keďže žalovaný ju nevykonala a žalobkyňa ju nemôže uskutočniť z dôvodu, že vozidlo jej žalovaný odmieta vydať.

11. Vychádzajúc z konštatovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, ako aj závislý výrok o trovách konania, keď súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu úspechu v konaní.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal proti odvolateľovi - žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)